

بررسی تطبیقی نفقة زن در حقوق ایران، انگلیس و امریکا^۱

زهرا گواهی^۲

نسرين هژبرى^۳

چکیده

یکی از حقوق زوجه بر عهده زوج تأمین نفقة اوست که در اسلام بر عهده مرد گذاشته شده است. در این مقاله بررسی نفقة زن در حقوق ایران و میزان مطابقت آن با فقه امامی و نیز مقایسه سیستم دریافت نفقة در ایران با سیستم معاش زن در دو کشور انگلیس و امریکا مورد توجه قرار گرفته است. از آن جا که قانون باید پاسخگوی تحولات جدید زندگی انسان و اختلافات ناشی از این تحول در خانوارها باشد، بررسی قوانین حقوقی کشورهای مختلف می‌تواند قانونگذار را در رفع نواقص احتمالی قوانین موجود و اجرای عدالت در جامعه یاری دهد. این بررسی از آن رو حائز اهمیت است که رویکرد نظام حقوقی کامن‌لا را درباره این موضوع روشن می‌کند. نفقة زوجه در حقوق ایران با وجود امتیازات فراوانی که نسبت به حقوق کامن‌لا دارد، از برخی جهات می‌تواند تغییرات رو به رشدی داشته باشد.

واژگان کلیدی

نفقة زن، تمکین، طلاق، نظام حقوقی انگلستان، نظام حقوقی امریکا، حقوق کامن‌لا، نفقة زوجه

۱- تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۲/۳؛ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۳/۷/۱۹

zgovahi@yahoo.com

۲- استادیار گروه الهیات دانشگاه پیام نور (نویسنده مسئول)

۳- استادیار گروه فقه و معارف اسلامی مجتمع آموزش عالی جامعه المصطفی واحد مشهد
n_hozhabri@yahoo.com

مقدمه

یکی از حقوق زن که در شریعت اسلام بر عهده مرد نهاده شده، تأمین نفقة اوست. حتی اگر زن دارای ثروت کلانی هم باشد، هیچ الزامی ندارد که از اموال شخصی خویش مایحتاج خود یا خانواده‌اش را تأمین کند (محقق داماد، ۱۳۶۵، ص ۲۱۳). مقاله حاضر درصد است تا در کنار بررسی نفقة زن در حقوق ایران و میزان مطابقت آن با فقه امامی، سیستم معاش زن را در خانواده در دو کشور انگلیس و امریکا مورد بررسی قرار دهد. این بررسی از آن رو حائز اهمیت است که رویکرد نظام حقوقی کامن‌لا را درباره این موضوع روشن می‌کند و مانند دیگر بررسی‌های تطبیقی در حوزه موضوعات حقوقی می‌تواند نقاط ضعف و قوت قوانین را نمایان‌تر سازد و به اجرای عدالت در جامعه یاری رساند.

این مقاله در جهت دستیابی به این اهداف، قوانین نفقة را در سه کشور ایران، انگلستان و امریکا در سه بخش مورد مطالعه قرار داده است. بخش اول به بررسی قوانین نفقة در دوران زندگی مشترک و پس از انحلال نکاح در نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران و منابع فقه امامی اختصاص دارد. بخش دوم مربوط به قوانین نفقة در کشور انگلستان است و بخش سوم به قوانین امریکا اختصاص یافته است. دو نمونه از آراء دادگاه‌های انگلستان و امریکا برای تبیین بیشتر موضوع نیز ذکر شده است. در پایان نیز نتایج این مطالعه تطبیقی آورده شده است. با توجه به تفاوت‌های اساسی سیستم تأمین معاش زن در ایران و نظام حقوقی کامن‌لا، امکان تطبیق موردنی موضوعات مرتبط با نفقة در سه کشور امکان‌پذیر نبود. از این رو، نهاد نفقة در هر سه کشور در سه بخش مجزا مورد بررسی قرار گرفته است.

نفقة زن در نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران

در این مبحث ابتدا مصاديق نفقة زن، شروط وجوب پرداخت، ماهیت و ضمانت اجرای نفقة زن مورد بررسی قرار گرفته و سپس نفقة زن پس از انحلال نکاح (اعم از طلاق، فسخ و وفات همسر) مورد توجه قرار گرفته است.

مصادیق نفقة زن

قانون مدنی پیش از اصلاح در آبان ماه ۱۳۸۱ نفقة را شامل مسکن، البسه، غذا و اثاث البیت می‌شمرد و نهایتاً وجود خدمتکار را در صورت عادت یا حاجت زن از عناصر نفقة می‌دانست (ماده ۱۱۰۷). در بازنگری مصوب ۱۳۸۱/۸/۱۹ ماده ۱۱۰۷، نفقة چنین تعریف شده است: «نفقة» عبارت است از همه نیازهای متعارف و مناسب با وضعیت زن از قبیل مسکن، البسه، غذا، اثاث منزل و هزینه‌های درمانی و بهداشتی و خادم در صورت عادت یا احتیاج به واسطه نقصان یا مرض».

بر اساس این تعریف:

۱- تفاوت این بازنگری با قانون سابق در عبارت «هزینه‌های درمانی و بهداشتی» است. البته با توجه به کلمه «از قبیل» می‌توان گفت این موارد از مصادیق تمثیلی نفقة است نه حصری.

فقها هم که اجزای نفقة را در ۸ گروه دسته بندی کرده‌اند بر شناسایی عناصر نفقة در عصر خویش توجه داشته و ملاک وجود نفقة در لسان فقهاء مباشرت به معروف دانسته شده و شناسایی موضوعات نفقة به عرف و عادت محول شده است (جعی عاملی، ۱۲۶۸، ج ۱، ص ۵۵۳؛ همان، ج ۵، ص ۶۹؛ نجفی، ۱۳۶۷، ج ۳۱، ص ۲۵۷).

۲- در رابطه با کمیت و کیفیت نفقة ماده ۱۱۰۷ مقرر داشته است: «... به طور متعارف با وضعیت زن مناسب باشد...». رویه قضایی نیز این نظر را پذیرفت و دیوان عالی کشور در رأی شماره ۲۳/۲۹۲ این نظر را تأیید کرده است (کمانک، ۱۳۶۵، ص ۱۷۱).

فقهای امامیه در رابطه با کمیت و کیفیت نفقة سه نظر داده‌اند:

برخی ملاک را حال زوج دانسته‌اند (طوسی، بی‌تا، ج ۱، ص ۳۷؛ طرابسی، ۶ ماه ص ۲۰۷)؛ برخی دیگر ملاک را حال زوجین و شماری نیز حال زوجه دانسته‌اند (طباطبائی، ۱۳۵۷، ج ۳، ص ۲۴). به این معنا که باید موقعیت و شأن خانوادگی و اجتماعی زوجه مد نظر باشد (جعی عاملی، ۱۳۶۱، ج ۵، ص ۶۹؛ موسوی خمینی، ۱۳۶۳، ج ۲، ص ۳۱۵).

از مفاد ماده ۱۲ «قانون حمایت خانواده برمی‌آید در این مورد باید وضع زوجین مورد لحاظ قرار گیرد. در این ماده آمده است: «...دادگاه... میزان نفقة ایام عده را، باتوجه به وضع اخلاقی و مالی طرفین معین می‌کند...» (کاتوزیان، ۱۳۷۵، ص ۱۸۱).

شروط وجوب پرداخت نفقة (رابطه حقوقی انفاق و تمکین)

ماده ۱۱۰۶ قانون مدنی بیان می‌کند: «در عقد دائم نفقة زن به عهده شوهر است» و در عقد منقطع اصل بر عدم تکلیف پرداخت نفقة است مگر در ضمن عقد نفقة پیش‌بینی شود. اما آیا وجوب انفاق از ناحیه زوج مشروط به تمکین زوجه است؟ یا وجوب انفاق مطلق است و زن به عقد نکاح متعهدله نفقة می‌گردد و حق مطالبه آن را دارد؟
برخی از فقهاء، تمکین را شرط استحقاق نفقة دانسته و عده‌ای نشوز را مانع و مستقطع نفقة به حساب آورده‌اند. انتخاب هر نظر آثار و نتایج خاصی دارد.
بنابراین شرطی که زوج را مکاف بپرداخت نفقة زوجه می‌کند، می‌توان بدین‌گونه برشمرد:

۱- زوجیت: ماده ۱۱۰۲ قانون مدنی بیان می‌دارد: «همین که نکاح به طور صحیح واقع شد، روابط زوجیت بین طرفین، موجود و حقوق و تکالیف زوجین در مقابل همیگر برقرار می‌شود». از لحن این ماده چنین برمی‌آید که در وجوب انفاق تحقق عقد کافی است و تمکین شرط استحقاق نفقة نیست.

۲- تمکین: تمکین دارای معنای خاص و عام می‌باشد. تمکین خاص آن است که زن نزدیکی جنسی با شوهر را به طور متعارف بپذیرد و جز در مواردی که مانع موجهی (مانند عادت ماهیانه یا اعتکاف واجب) داشته باشد از برقراری رابطه جنسی با او سرباز نزند. تمکین عام آن است که زن وظایف خود را نسبت به شوهر انجام دهد و از او در حدود قانون و عرف اطاعت کند و ریاست شوهر را در خانواده بپذیرد (امامی و صفائی، ۱۳۷۱، ص ۱۳۱).

نظر مشهور در میان فقهاء امامیه آن است که نفقة به سبب عقد دائم و به شرط تمکین کامل زن بر مرد واجب می‌شود (نجفی، ۱۳۶۷، ج ۵، ص ۱۹۱؛ حلی، ۱۳۶۳، ص ۲۴۱). به نظر این گروه، عقد تنها پرداخت مهریه را واجب می‌کند و نمی‌تواند پرداخت دو عوض مختلف (مهریه و نفقة) را واجب کند. مطلق عقد در وجوب نفقة کافی نیست، چون نفقة ناشزه (رنی که از شوهر اطاعت نمی‌کند) بالاجماع ساقط است. همچنین مقتضای عقد آن است که وجوب نفقة مشروط به تمکین باشد و بدون آن به جهت اصل برائت ذمه نفقة واجب

نباشد. همچنین در هر روز، با تمکین نفقة همان روز مستقر می‌شود. شمره حقوقی این نظر آن است که در دعوای زوجه برای مطالبه نفقة، علاوه بر اثبات رابطه زوجیت باید تمکین نیز ثابت شود. همچنین برای نفقة‌آینده نمی‌توان از مرد در برابر زن ضمانت کرد زیرا ضمانت کردن از شوهر طبق ماده ۶۹۱ ق.م. صحیح نیست و «ضمان دینی که هنوز سبب آن ایجاد نشده است باطل است». به نظر می‌رسد که نویسنده‌گان حقوق مدنی به تبعیت از نظر مشهور تمکین را شرط استحقاق نفقة دانسته‌اند. در ماده ۱۱۰۸ آمده است: «هر گاه زن بدون مانع شرعی از ادائی وظایف زوجیت امتناع کند مستحق نفقة نیست». هر چند برخی از حقوق‌دانان معتقدند که ظاهر ماده ۱۱۰۲۶ ق.م. ناظر بر این است که تمکین شرط وجوب نفقة نمی‌باشد. بنابراین لازم است که از قانون مدنی در این مورد ابهام‌زدایی شود (کاتوزیان، ۱۳۷۵، ص ۱۵۹؛ محقق داماد، ۱۳۶۵، ص ۲۹۶).

در مقابل نظر مشهور، به نظر برخی از فقهاء، وجوب نفقة مشروط به عدم نشووز است (خوئی، ۱۳۶۰، ج ۲، ص ۳۹۳؛ زیرا نفقة مانند مهر است و عقد به تنها بی‌سبب وجوب آن و نشور مسقط آن است. مستند این نظر علاوه بر اجماع، اطلاق ادله و جوب نفقة به مجرد عقد است این گروه علاوه بر استناد به عموم و اطلاق ادله و جوب پرداخت نفقة، به ادله و جوب نفقة برای زوجه مريض استناد کرده‌اند و گفته‌اند با وجود آن که تمکین در اين حالت حقوق نمی‌باشد، اما نفقة چنین زنی واجب است (طباطبائی، ۱۲۸۴، ج ۳، ص ۱۶۳؛ نجفی، ۱۳۶۷، ج ۳۱، ص ۳۰۲). در نقد نظر این گروه می‌توان گفت: اطلاق ادله از آن روست که اقتضای عقد چنین است که پس از ازدواج، زوجه در اطاعت شوهر باشد و از او تمکین کند. از این‌رو، تأمین مخارج خانواده بر عهده مرد است. عدم تمکین زوجه بیمار نیز در واقع عدم تمکین خاص است. در حالی که مقصود از تمکین در این بحث تمکین عام است.

ثمرات حقوقی پذیرش این نظر عبارتند از:

- ۱- برای مطالبه نفقة در محکمه زوجه کافی است وجود رابطه زوجیت بین خود و شوهرش را ثابت کند و شوهر که مدعی نشووز زن است باید آن را اثبات کند، همچنین برای نفقة‌آینده نیز می‌توان از مرد در برابر زن ضمانت کرد.
- ۲- به نظر بیشتر فقهاء، اگر زوجه صغیره باشد - و دخول بر او حرام باشد- نفقة ندارد؛

زیرا تمکین شرط استحقاق زوجه در مطالبه نفقه است. اما بنا بر نظر دوم، پرداخت نفقه به زوجه صغیره واجب می‌شود. زیرا رابطه زوجیت موجود است و نشوز محقق نمی‌باشد.
۳- اگر زوجه کبیره و زوج صغیره باشد برعهای مشهور، زن نفقه ندارد و بر اساس نظر دیگر نفقه زن واجب است (ارشدی، ۱۳۷۹، ص ۲۹-۳۰).

ماهیت حق زن بر نفقه

برای تأمین معاش زن، مرد اموال گوناگونی را در اختیار او می‌گذارد. در مورد اموالی که قابلیت بقا را در برابر استفاده ندارد، زن مالک نفقه است؛ زیرا در این مورد حق انتفاع از مالکیت جدا شدنی نیست، بنابراین زن مالک پولی است که برای تهیه غذا یا صابون و عطر به او داده شده و آنچه صرفه‌جویی کند، متعلق به خود است.
در مورد اموالی که با انتفاع باقی می‌ماند (خانه و لوازم)، معیار در تعیین حق زن با عرف است. بنابراین زن در تصرفات خود آزاد نیست و باید حدود عرف را رعایت کند (ماده «۳» قانون آئین دادرسی مدنی؛ صفاتی و امامی، ۱۳۷۶، ص ۱۳۱).

ضمانات اجرایی پرداخت نفقه

در صورت خودداری یا ناتوانی شوهر از دادن نفقه ماده «۱۰۵» «قانون مجازات اسلامی» بیان می‌دارد: «هر کس با داشتن استطاعت مالی نفقه زن خود را در صورت تمکین ندهد دادگاه می‌تواند او را به شلاق تا «۷۴» ضربه محکوم نماید». از لحن این ماده پیداست اگر مردی از بابت نفقه گذشته مبلغی به زن خود بدھکار باشد ولی مخارج ضروری او را در آینده تأمین کند، مشمول حکم ماده «۱۰۵» نیست و زن می‌تواند برای گرفتن طلب خود به دادگاه مدنی رجوع کند (ماده «۱۱۱۱» ق.م)، به عنوان ضمانات اجرای این قانون در صورتی که مرد توانایی پرداختن نفقه را نداشته یا اموال خود را پنهان کند و مانع اجرای حکم شود، طبق ماده «۱۲۹» «قانون مدنی زن می‌تواند برای طلاق به حاکم رجوع کند و حاکم شوهر را اجبار به طلاق نماید (فرشتیان، ۱۳۸۱، ص ۱۲۹). علاوه بر این در موردی که شوهر از دادن نفقه خودداری می‌کند یا قادر به پرداخت نفقه نیست، ماده «۱۱۰» «قانون مدنی» بیان

می‌دارد: «در صورتی که دوام زوجیت موجب عسر و حرج زوجه باشد، وی می‌تواند به حاکم شرع مراجعه و تقاضای طلاق کند. چنانچه عسر و حرج مذکور در محکمه ثابت شود، دادگاه می‌تواند زوج را اجبار به طلاق نماید و در صورتی که اجبار میسر نباشد زوجه به ادن حاکم شرع طلاق داده می‌شود».

از موارد عسر و حرج می‌توان به ترک زندگی خانوادگی توسط زوج حداقل به مدت ش ماه متواتی یا نه ماه متناسب در مدت یک سال بدون عذر موجه، اعتیاد زوج، ضرب و شتم و سوء رفتار زوج، ابتلاء مرد به امراض مسری اشاره کرد (عفترزاده، ۱۳۹۰، ص ۲۹۹).

نفقة زن پس از انحلال نکاح

پس از انحلال نکاح زن حق دریافت نفقة ندارد اما با توجه به ماده ۱۱۰۹ قانون مدنی این اصل دارای استثنائاتی است: «نفقة مطلقه رجعيه در زمان عده بر عهده شوهر است مگر اين که طلاق در حال نشور واقع شده باشد، لیکن اگر عده از جهت فسخ نکاح یا طلاق بائنه باشد زن حق نفقة ندارد مگر در صورت حمل از شوهر خود که در این صورت تازمان وضع حمل حق نفقة خواهد داشت».

بر اساس این ماده:

الف - نفقة مطلقه رجعيه در زمان عده بر عهده شوهر است و در صورت وقوع طلاق رجعي در حال نشور، زن مستحق نفقة نیست. مستند این حکم روایات فراوانی از جمله روایت زراره از امام باقر علیه السلام است (حرعاملی، ۱۳۷۶، باب ۱، ح ۱).

در طلاق بائنه زن در مدت عده حق نفقة ندارد مگر این که از شوهر خود باردار باشد. وجوب نفقة مطلقه حامل در مدت عده، مورد اجماع فقهای امامی است (نجفی، ۱۳۶۷، ج ۵، ص ۳۵۴). اگر بائنه مدعی حمل شود بدون مطالبه دلیل قول او مسموع است و باید به او نفقة داده شود و اگر معلوم شود که حامله نبوده است، برخی از فقهاء گفته‌اند آنچه را به عنوان نفقة بعد از انقضای عده در مطلقه رجعيه حامله یا بعد از وقوع طلاق بائنه در مطلقه بائنه داده است، مسترد می‌دارد (بحرانی، ۱۴۰۵ هـ، ج ۵، ص ۲۱۰). برخی از حقوق‌دانان با استناد به مواد ۳۰۱ و ۳۰۸ و قانون مدنی قائل به استرداد نفقة هستند، اما فقط فرض

ادعای حمل از جانب بائمه را مطرح کرده‌اند (لتگرودی، ۱۳۵۵، ص ۱۷۵).

موارد فسخ نکاح در مواد ۱۱۲۱ تا ۱۱۲۵ قانون مدنی بیان شده است. همچنین بنا بر ماده ۱۱۰۹ قانون مدنی، مفسوخته حامل مستحق نفقه تا زمان وضع حمل است که مورد اتفاق فقهاء نیز می‌باشد (مامقانی، بی‌تا، ص ۳۹۲)، باید دید نفقه مفسوخته حامله یا بائمه معتمد حامل برای تأمین مخارج مادر است یا برای هزینه حمل؟ نظر مشهور فقیهان امامی این است که نفقه برای مادر است (نجفی، ۱۳۶۷، ج ۲، ص ۳۶۲). برخی دیگر نفقه را برای حمل دانسته‌اند (طوسی، بی‌تا، ج ۱، ص ۴). بنابراین هنگامی که حمل نباشد در عده بائمه نفقه واجب نیست (موسوی خمینی، ۱۳۶۳، ص ۳۰۵).

برخی از دلایل قائلان به تعلق نفقه به حمل، علاوه بر آیه ۶ طلاق و برخی روایات، عبارتند از:

۱- همانطور که وجوب نفقه زوجه دایر مدار زوجیت است، وجوب نفقه حامل (مطلقه یا مفسوخته) نیز دایر مدار حمل است (جبعی عاملی، ۱۳۷۱، باب منفات). شارع مطلقه بائمه حامل را مستحق دریافت نفقه دانسته برخلاف بائمه غیرحامل؛ زیرا حمل وجود دارد و تعليق حکم بر وصف مشعر بر علیت است. علت وجوب پرداخت نفقه توسط شوهر، وجود حمل است که در شکم مادر قرار دارد.

۲- نفقه ناشزه ساقط است، حال اگر ناشزه حامل باشد اگر نفقه برای حامل باشد، نفقه‌ای به او تعلق نمی‌گیرد. در این صورت آیا صحیح است که حمل چوب مادر ناشزه را بخورد در حالی که در قرآن آمده: «ولاتزو وازره وزر اخری» (لتگرودی، ۱۳۵۵، ص ۱۸۱-۱۸۷).

از ظاهر ماده ۱۱۰۹ برمی‌آید که قانونگذار به پیروی از نظر مشهور، متعهدله نفقه را حامل دانسته است. اگر قانون مدنی مستحق نفقه را حمل می‌شناخت، منقطعه معتمد حامل باید مستحق دریافت نفقه از پدر فرزند خود باشد، در صورتی که در ماده ۱۱۰۹ فقط مطلقه بائمه حامل یا مفسوخته حامل در مدت عده مستحق نفقه شمرده شده‌اند.

برخی از ثمرات این دو نظر عبارتند از:

۱- اگر نفقه برای مادر باشد به اعتبار زوجیت سابق است و با فوت زوج ساقط می‌شود، اما اگر برای حمل باشد، از موارد انفاق به سبب قرابت است و شوهر به اعتبار پدر حمل، نفقه مفسوخته یا مطلقه حامل را می‌دهد.

۲- چنانچه نفقة برای مادر باشد، میزان آن همانند نفقة متناسب با وضعیت زن است، اما اگر نفقة برای حمل باشد، میزان آن متناسب با وضعیت پدر است و به قدر رفع حاجت از منفق عليه. همچنین اگر حمل از خود دارایی داشته باشد، از دارایی او باید نفقة پرداخت شود و اگر دارایی ندارد، پدر مكلف است که مخارج حمل را به مادر بپردازد.

۳- اگر نفقة از آن مادر باشد با فوت پدر استحقاق او به دریافت نفقة ساقط می‌شود. زیرا زوجه در عده وفات حق دریافت نفقة ندارد. اما اگر نفقة برای حمل باشد، چنانچه در مدت عده پدر فوت کند، از دارایی حمل به مادر داده می‌شود و اگر نداشته باشد، پرداخت نفقة بر عهده جد پدری است.

۴- نفقة گذشته اقارب قابل مطالبه نیست و اگر پرداخت نفقة برای حمل باشد و شوهر آن را ندهد، زن مطلقه حامل نمی‌تواند نسبت به گذشته آن را مطالبه کند. اما اگر نفقة برای مادر باشد، چنانچه شوهر سابق آن را ندهد، بعداً زوجه مطلقه حامل می‌تواند آن را مطالبه کند؛ زیرا عدم پرداخت نفقة اقارب در صورت استطاعت منفق و نیاز منفق علیه تنها موجب ارتکاب معصیت است، ولی عدم پرداخت نفقة زوجه، موجب استقرار دین بر ذمه زوج است و باید آن را قضا کند. هر چند برخی احتمال داده‌اند که قضا واجب نباشد؛ زیرا قضای نفقة و مطالبه نفقة گذشته اختصاص به زوجه دارد و پس از طلاق، زوجیت متحقق نیست. در پاسخ می‌توان گفت که نفقة حق مالی است و در حقوق مالی اصل بر وجوه قضا است.

۵- چنانچه زن حامله در حال نشوز طلاق داده شود یا پس از طلاق ناشزه گردد، اگر نفقة برای حامل باشد، پرداخت آن واجب نیست و اگر نفقة برای حمل باشد، پرداخت آن واجب است (مامقانی، بی‌تا، ص۳۹۲). همین حکم در مورد زن حامله ناشزه در ایام زوجیت نیز جاری است.

۶- اگر جنین مرده به دنیا بیاید، بنابر نظریه تعلق نفقة به حمل، هزینه‌های پرداخت شده مسترد می‌گردد، ولی بنابر نظر دیگر مسترد نمی‌شود (طباطبائی، ۱۳۸۴، ج ۲، ص ۱۶۴).

۷- اگر متعهدله نفقة، زوجه مطلقه یا مفسوخه باشد، زن می‌تواند نفقة را روز به روز مطالبه کند. اما در مورد نفقة حمل، پدر تعهد ندارد که بامداد هر روز، نفقة آن را بدهد و

فی الجمله رعایت این ضابطه ضرورت ندارد.

- ۸- اگر نفقه برای حمل باشد، نفقه منقطعه معنده حامل بر عهده پدر است و اگر پدر فوت کند از مال طفل باید داده شود و اگر مالی نداشته باشد، به عهده جد پدری است، ولی اگر نفقه را برای حامل بدانیم، حق نفقه ندارد (موسوی خمینی، ۱۳۷۳، ج ۲، ص ۳۱۵).
- ۹- ضمان نفقه گذشته حامل معنده در صورتی صحیح است که نفقه برای مادر باشد؛ زیرا حمل مستحق نفقه آینده است.
- ۱۰- ابراء ذمه از نفقه گذشته صحیح است اگر نفقه برای حامل باشد.
- ۱۱- اگر زوج در ایام عده حامل، معسر شود در صورتی مديون زوجه است که نفقه برای حامل باشد. زیرا تمکن و عدم تمکن زوج هیچ تأثیری در حق معنده حامل ندارد. ولی اگر نفقه را برای حمل بدانیم، اعسار زوج سبب سقوط تکلیف او در پرداخت نفقه می شود زیرا تمکن منفق، شرط پرداخت نفقه قرباء است (ارشیدی، ۱۳۷۹، ص ۱۰۷-۱۱۰).

نفقه زن حامل در عده وفات

در ماده ۱۱۱۰ قانون مدنی آمده: «در ایام عده وفات مخارج زندگی زوجه عنده‌المطالبه از اموال اقاربی که پرداخت نفقه بر عهده آنان است (در صورت عدم پرداخت) تأمین می‌گردد» (اصلاحی ۱۳۸۱/۹/۴). متن ماده (مصطفوی ۱۳۱۲) قبل از اصلاحیه به این صورت بود: «در عده وفات زن حق نفقه ندارد». اما فعلًا به موجب قانون زن در ایام عده وفات مخارج زندگی را به صورت مشروط می‌تواند دریافت نماید. اتفاق اقارب مشروط بر ندار بودن است، به گونه‌ای که نتواند بوسیله اشتغال به شغلی، معیشت خود را فراهم سازد (ماده ۱۱۹۷ ق.م.).

بنابراین اگر شخصی فوت نماید و مالی از او نماند باشد اقاربی که در قانون تعیین شده‌اند باید مخارج زندگی زوجه را پردازنند و عنده‌المطالبه بودن یعنی این که به محض درخواست باید پرداخت گردد مانند مهریه زن که معمولاً به صورت عنده‌المطالبه پیش‌بینی می‌شود.

برخی از فقهاء نیز به استناد روایتی از کنانی (حر عاملی ۱۳۷۶، باب ۱۰، ح ۱) بیان داشته‌اند

که در ایام حمل به زوجه نفقة تعلق می‌گیرد و باید از سهم جنین پرداخت شود (محقق داماد، ۱۳۶۵، ص ۳۵۳). برخی دیگر از فقها به شرط اعسار زوجه متوفی‌عنها و حامل بودن او انفاق را از نصیب حمل و از ترکه پدرش تجویز کرده‌اند. یعنی پرداخت نفقة را از باب قرابت دانسته‌اند نه زوجیت. البته با وجود این‌که نفقة را از آن حمل دانسته‌اند، ولی استحقاق زوجه به دریافت آن را منوط به اعسار او کرده‌اند (حلی، ۱۲۱۰، ص ۴۱۹).

بیشتر فقها زن حامل را در عده وفات مستحق نفقة ندانسته‌اند نه از اموال باقی مانده شوهر (ترکه) نه از سهم الارث فرزند؛ زیرا حمل زمانی دارای مال است که زنده متولد شود. حملی که حیات و مماثش معلوم نیست، نه مالی دارد و نه میراثی. از این‌رو، چگونه از مال کسی که مال ندارد انفاق شود؟ (حلی، ۱۳۷۳، ص ۷۲۲، ۷۲۰ و ۷۲۱).

نفقة^۱ در قوانین انگلستان

تمامی ازدواج‌ها در انگلستان توسط نماینده ثبت احوال انجام می‌شود. دولت بعضی از ازدواج‌های مذهبی را نیز به رسمیت می‌شناسد. پس از ازدواج شوهر قانوناً موظف است متناسب با میزان درآمدش همسر خود را از نظر مالی تأمین کند (P.w.Redmond, 1966, P.551).

آئین مسیحیت از لحاظ شریعت و قانون پیرو آئین یهود است و آن‌ها معتقدند: «هنگام عقد ازدواج مرد خطاب به همسرش می‌گوید: تو را به عقد نکاح خود درآوردم و به یاری حق کلیه احتیاجات و لوازم زندگی متعارف تو را مادام که علque زوجیت برقرار است بر عهد می‌گیرم» (فرشتیان، ۱۳۸۱، ص ۴۷۴). این الزام در قوانین و آئین‌نامه‌های مسیحیان، صراحتاً ذکر شده است، چنان که در آئین‌نامه ارامنه گریگوریان ماده ۳۷، صراحتاً مخارج خانوادگی بر عهد مرد گذاشته شده است و به موجب ماده «۴۸» مقررات کلیسای پروتستان و ماده «۲۱» قواعد مسیحی ارتودکس نیز مرد موظف به تامین هزینه‌های زندگی همسرش شده است (همان‌جا).

در نظام حقوقی کامن‌لا نیز در ابتداء زن هیچ وظیفه‌ای در قبال حمایت مالی شوهرش

1- Spousal support.

نداشت، اما در سال ۱۹۴۸ م قانونی تصویب شد که طبق آن زن و شوهر هر دو در برابر تامین مخارج زندگی مسؤول شناخته شدند (*P.w.Rmond, 1996, P.551*). هم‌اکنون حقوق زن شوهردار بر اموال مشترک زندگی زناشویی از «قانون مالکیت^۱ زن شوهردار» مصوبه اواخر سده نوزدهم و «قانون مالکیت و فرآیند زناشویی»^۲ در سال ۱۸۷۰ م منتج می‌شود. بنابراین زن و شوهر در حد امکانات خود، همیاری را به یکدیگر مدیون هستند (نای بن سعدون، ۱۳۷۱، ص ۹۷).

شرط وجوب نفقة

پس از ازدواج هر یک از زن و شوهر در صورت نیاز طرف مقابل از نظر قانونی موظف است طرف مقابل را از نظر مالی حمایت کند، به عنوان مثال شوهر موظف است نفقة مادری را که در خانه از فرزندان مراقبت می‌کند و درآمدی ندارد، بپردازد. این مسؤولیت قانونی حتی پس از جدایی قانونی یا طلاق گرفتن باقی می‌ماند و طول ازدواج در پرداخت یا عدم پرداخت نفقة تاثیری ندارد. در صورتی که زن و مرد بدون این‌که ازدواج کنند به مدت دو سال با هم زندگی کرده باشند، هر دو نفر در قبال مخارج زندگی و پرداخت نفقة به طرفی که احتیاج دارد، مسؤول هستند.

بنابراین اگر قبل از دو سال تصمیم به جدایی بگیرند قانوناً موظف به پرداخت نفقة نیستند. پس از این مدت در صورتی که جدا شوند یا طلاق بگیرند، یکی از آن‌ها حق قانونی دریافت حمایت^۳ مالی از زوج دیگر را پیدا می‌کند و این حق (نفقة) غیر از حمایت مالی^۴ فرزندان است (*Miller, 2007*).

نفقة پس از انحلال نکاح

تعیین نفقة پس از جدایی یا طلاق به دو طریق صورت می‌گیرد:

-
- 1- Married Woman Property Act
  - 2- Matrimonial Proceeding And Property Act
  - 3-Spousal support
  - 4- Child support

۱- نوشتمن توافقنامه توسط زوجین در مورد نفقة، تقسیم اموال، حمایت مالی فرزندان و
خسانن؛ ۲- رجوع به دادگاه.

در صورت توافق زوجین با راهنمایی وکلا در مورد مسائل یاد شده، توافقنامه را تحويل
دادگاه می‌دهند و قاضی طبق آن حکم صادر می‌کند.
در دادگاههای خانواده بخشی به نام « برنامه پشتیبانی از زوجین در گرفتن^۱ نفقة» وجود
دارد. وظیفه این بخش ودار کردن زوجین در رابطه با پرداخت به موقع نفقة است. گاهی
اوقات با وجود بحث‌های متوالی که با حضور وکلای طرفین صورت می‌گیرد، زوجین به
نتیجه‌ای نمی‌رسند در این صورت تصمیم‌گیری به عهده دادگاه گذاشته می‌شود. هزینه‌های
دادگاه ۳۰۰۰ پوند تخمین زده می‌شود و در صورت درخواست بررسی مجدد این رقم تا
۱۰۰۰۰ پوند نیز افزایش می‌یابد. کسی که برای صدور حکم نفقة به دادگاه مراجعه می‌کند،
اگر قانوناً ازدواج نکرده باشد لازم است یکسال از زندگی مشترکش گذشته باشد و در طی
یک سال پس از جدایی فرصت دارد تا درخواست رسیدگی به مسائل مالی را تسلیم دادگاه
نماید (Wolley and Cosolicitors, 2007).

نفقة در صورت فوت یکی از زوجین

طبق قانون خانواده مصوب سال ۱۹۳۸م، اگر یکی از زوجین فوت کند، زوج دیگر
مستحق نفقة خواهد بود، مشروط بر این‌که ازدواج در طول حیات متوفی با رأی دادگاه
فسخ نشده باشد و طرف باقی مانده، پیش از رأی دادگاه ازدواج مجدد نکرده باشد. بنابراین
حکم نفقة در انگلیس، با مرگ طرف باقی مانده یا ازدواج مجدد وی خاتمه می‌یابد
(Passingham, 1970, P.120).

چگونگی تأثیر مالیات بر نفقة

فردی که نفقة را می‌پردازد اگر ماهیانه نفقة بدهد از مالیات پرداختی او به دولت کم

می شود. گیرنده نفقه نیز موظف است افزایش درآمدش را به ماموران مالیاتی اعلام کند.^۱

تقسیم اموال

عوامل مؤثر در تقسیم اموال پس از انحلال نکاح عبارتند از:

۱- توافق پیش از ازدواج؛

۲- فردی که ازدواج می کند قانوناً حق دارد در خانه همسرش، گرچه به نام او نباشد، زندگی کند.

۱- در صورتی که زوجین دارای فرزند باشند، پس از طلاق، همسر حق دارد تا پایان دوره تحصیلات فرزندان در خانه همسرش اقامت کند؛

۲- سن زوجین؛

۳- طول رابطه زناشویی؛

۴- ارزش املاکی که مشترکاً یا به تنها بتوسط هر یک از زوجین خریداری شده است. گرچه عوامل فوق در تقسیم اموال مؤثرند، قوانین خاصی در این زمینه وجود ندارد. آرا قضایی در نظام حقوقی انگلستان (کامن‌لا) از اهمیت بهسزائی برخوردار است. به عبارت دیگر هر حکم قاضی، قاعده‌ای را ایجاد کرده و این احکام در مجموع نمایانگر حقوق انگلیس هستند. گاهی تصمیم دادگاه نسبت به زوجی که در طول ازدواج سخت کارکرده، منصفانه نبوده است. در این گونه موارد وکلا پیشنهاد می کنند که اطلاعات دقیق و کامل در مورد اموال و املاک در اختیار آن‌ها قرار گیرد تا بتوانند راه حل مناسبی ارائه دهند. همچنین به آن‌ها توصیه می شود تا قبل از رجوع به دادگاه مسائل مالی را بین خود حل نمایند و توافقنامه تنظیم شده را در اختیار دادگاه قرار دهند.

اگر زوجین دارای فرزند باشند، دادگاه اولویت را از نظر مالی و تأمین مسکن به کسی می دهد که از بچه‌ها مراقبت می کند. با توجه به آراء صادره از سوی دادگاه‌ها به نظر می‌رسد که در زمینه تقسیم اموال مردها از مزایای کمتری نسبت به زن‌ها برخوردارند،

چون اغلب خانمها از بچه‌ها نگهداری می‌کنند و درآمدشان نسبت به مردها کمتر است (Wolley and Cosolicitors, divorce rights, 2007).

دادگاه‌های عالی قضائی در انگلستان تا سال ۲۰۰۰ میلادی اموال ازدواج را به نحوی که نیازهای منطقی زن و شوهر برآورده شود، تقسیم می‌کردند. به این ترتیب زوجی که دارائی بیشتری داشت قادر بود قسمت اعظم آن را نگاه دارد. اما در مورد طلاق آقا و خانم وايت^۱ همه چیز تغییر کرد. مجلس لردان^۲ طی حکمی اعلام کرد:

«احکام دادگاه‌های استیناف در طی سالهای متمادی منصفانه نبوده است. به این دلیل که در ازدواج‌های طولانی مدت عادلانه نیست که پس از طلاق تنها نیازهای منطقی زوج نیازمند در نظر گرفته شود، بلکه از این تاریخ به بعد لازم است همه چیز به‌طور منصفانه تقسیم شود و تنها به تأمین نیازهای عادی زوجین اکتفا شود».

از آن زمان به بعد در موارد مشابه این طلاق، آراء دادگاه‌های عالی قضائی تغییر چشمگیری داشت. به عنوان مثال در ماجراهی طلاق فوتbalist معروف «ری پارلور»^۳ دادگاه او را محاکوم به پرداخت یک سوم از دارائی‌هایش به مدت ۴ سال به همسرش نمود. علاوه بر این مبلغ، «ری» ۲ باب منزل را به نام همسرش کرد و موظف شد که سالانه مخارج فرزندانش را نیز به همسرش بپردازد (Morly, 2006).

نفقة در قوانین حقوقی ایالات متحده آمریکا

از نظر تاریخی قانونی شدن پرداخت نفقة نتیجه عدم پذیرش طلاق در کشورهایی مانند امریکا و انگلستان بوده است. در این کشورها زن و شوهر حتی پس از جایی فیزیکی در حکم زوج ازدواج کرده باقی می‌مانند. بنابراین شوهر موظف بود از همسرش حمایت کند. پس از پذیرش قوانین طلاق توسط قانونگذار، زن و شوهر موظف به پرداخت نفقة شدند و هیچ تفاوتی بین آن دو در قانون پیش‌بینی نشد^۴.

1- White

2- House of Lords

3- Ray Parlour

4- www.hg.org

نفقه در قوانین حقوقی امریکا (حقوق کامن‌لا) در سه مرحله بررسی می‌شود: در دوران ازدواج، بعد از جدایی و قبل از صدور حکم قطعی طلاق، بعد از طلاق. از این‌رو، در امریکا دستور پرداخت نفقه به صورت موقت^۱ یا دائمی صادر می‌شود. نفقه موقت مربوط به زمانی است که هنوز حکم نهایی طلاق توسط دادگاه صادر نشده است. دستورهای موقتی نفقه، نیازهای موقتی زوجین از قبیل حمایت از فرزندان و سکونت آن‌ها را بر طرف می‌کند و در آینده پایه و اساس پرداخت نفقه دائم قرار می‌گیرد. عواملی از قبیل سن زوجین، مهارت‌های شغلی آن‌ها، طول مدت ازدواج، درآمد زوجین و مالیاتی که می‌پردازند در پرداخت نفقه دائمی پس از صدور حکم طلاق مؤثرند.^۲

در تعداد کمی از ایالات امریکا سوءرفتار و تقصیری که بر مبنای آن حکم طلاق صادر شده است از عوامل مؤثر در تعیین نفقه محسوب می‌شود، مانند ایالات فلوریدا، تکزاس، جورجیا، کارولینای شمالی و پنسیلوانیا و آرکانزاس. در اکثر ایالات آمریکا، مانند کالیفرنیا، نیوجرسی، ایلی نویز و نیویورک تقصیر زوجین در پرداخت نفقه در نظر گرفته نمی‌شود.^۳

مثلاً در ایالت کالیفرنیا، طبق ماده ۲۱۰۰ قانون مدنی خانواده، لزوم گردآوری و حفظ اموال خانواده، جلوگیری از حیف و میل اموال به هنگام جدایی، تامین حمایت مکفی و عادلانه از زن یا شوهر، سه سیاست اجتماعی در این ایالت به شمار می‌آید. ماده ۲۱۲۰ همین قانون نیز بر لزوم افشاء بی‌قید و شرط اسرار مالی زن و شوهر که به تقسیم منصفانه اموال و حمایت مالی فرزندان کمک می‌کند، تأکید کرده است. در این ایالت قانون خانواده کمیت و کیفیت نفقه همسر را در سه بعد زمانی (دوران زندگی مشترک، بعد از جدایی و قبل از صدور حکم طلاق و پس از طلاق) مورد بررسی قرار می‌دهد. از نظر منبع و محل پرداخت نفقه نیز سه منبع مختلف جداگانه بررسی می‌شود: درآمد زن و شوهر در دوران زندگی مشترک و بعد از آن، اموال خانواده در کالیفرنیا و خارج از کالیفرنیا و اموال غیرخانوادگی زن و شوهر (حاجیان، ۱۳۷۹، ص ۱۳۱).

1- Temporary Orders

2- www.family.find law.com

3-www.about divorce.org

به طور کلی عوامل مؤثر در پرداخت نفقة عبارتند از:

- ۱- زوجی که از او درخواست نفقة شده است، در طی دو سال قبل از تقدیم درخواست طلاق به دادگاه به ایجاد خشونت در خانواده محکوم شده باشد؛
- ۲- حداقل طول مدت ازدواج ده سال باشد؛
- ۳- زوج درخواست‌کننده قادر به تأمین نیازهای طبیعی اش نباشد؛
- ۴- زوج درخواست‌کننده نفقة ناتوانی ذهنی یا جسمی داشته و حضانت فرزندان را به عهده داشته باشد؛
- ۵- منابع مالی زوجین و توانایی آن‌ها در تأمین نیازهای روزانه بدون وابستگی به زوج دیگر؛
- ۶- توانایی مالی همسر پرداخت‌کننده با توجه به درآمد، اموال و سطح زندگی او و دارائی و بدھی هر دو همسر (خانوادگی یا شخصی)؛
- ۷- تخصص و کارآیی همسر نیازمند، نیاز بازار کار به تخصص همسر، مدت زمان و هزینه لازم برای بالا بردن درجه سطح تخصص همسر و نیاز به آموزش علمی و عملی در سایر رشته‌های تخصصی مورد نیاز؛
- ۸- طول دوران ازدواج، سن و شرایط جسمی و روحی زن و شوهر و دشواری‌های مالی دو همسر؛
- ۹- سهمی که هر یک از آن‌ها در کسب تحصیلات، تعلیمات یا افزایش درآمد زوج دیگر یا در انجام کارهای خانه داشته‌اند؛
- ۱۰- تأثیر ازدواج در تقلیل ظرفیت تولید درآمد در حال حاضر و در آینده به علت اداره امور خانواده؛
- ۱۱- سوءرفتار زوجی که خواستار دریافت نفقة است و تلاش او برای پیدا کردن شغل مناسب؛
- ۱۲- ارتکاب زنا (در فلوریدا این عامل در پرداخت نفقة مؤثر است)؛
- ۱۳- مقدار نفقة ماهیانه نباید بیشتر از کمترین دو مقدار ۲۵۰۰ دلار یا ۲۰٪ از درآمد کل ماهیانه زوج باشد.^۱.

نفقة در دوران زندگی مشترک

به موجب ماده ۷۲۰ قانون خانواده وظیفه حمایت از همسر نیازمند، مشروط به هیچ شرطی نیست. همچنین طبق ماده ۴۳۰۰ قانون خانواده، اگر اموال خانوادگی برای حمایت از همسر نیازمند کافی نباشد، لازم است از محل اموال غیر خانوادگی از همسر حمایت و نگهداری شود. مقدار و میزان حمایت نیز مطابق ماده ۴۳۰۱ قانون خانواده، بستگی به شرایط مالی و نیازهای دو همسر دارد.

نفقة پس از جدایی و پیش از صدور حکم طلاق

طبق ماده ۴۳۰۲ قانون خانواده، چنانچه زن و شوهری داوطلبانه جدا زندگی کنند، وظیفه حمایت مالی شوهر ساقط می‌شود، مگر آن‌که قبل از مورد به توافق رسیده باشند. البته در صورتی که دو همسر به قصد طلاق از یکدیگر جدا شده باشند، وظیفه حمایت مالی ساقط نمی‌شود. همچنین مطابق ماده ۳۶۰۰ قانون خانواده، قاضی دادگاه با اختیاری که قانون خانواده به دادگاه داده است، می‌تواند تا پیش از صادر کردن حکم طلاق، یک همسر را مکلف به پرداخت نفقة همسر دیگر سازد (حاجیان، ۱۳۷۹، ص ۱۳۹). این حق مالی با مراجعة زوجین به یکدیگر به قصد آشتی، از بین می‌رود، مگر آن‌که دادگاه دستور پرداخت نفقة در دوران آشتی را هم داده باشد (ماده ۳۶۰۲ قانون خانواده). در حقیقت هدف قانون حفظ وضعیت زندگی همسر نیازمند بر مبنای سطح زندگی وی در دوران ازدواج است. در این دوران دستور پرداخت نفقة طبق فرمول ۵۰٪ و ۴۰٪ صادر می‌شود. به این ترتیب که دادگاه درآمد زن و شوهر را بررسی می‌کند و معادل ۵۰٪ از درآمد همسر کم درآمد را از ۴۰٪ درآمد همسر پردرآمد کسر کرده، تقاضت این دو را معیار نفقة همسر قرار می‌دهد. اجبار یک همسر به پرداخت بدھی‌های ضروری خانواده یکی دیگر از راههایی است که دادگاه برای حمایت از همسر نیازمند به کار می‌برد (حاجیان، ۱۳۷۹، ص ۱۴۱).

نمونه‌ای از آرای صادره در رابطه با پرداخت نفقة را (به علت اهمیت رویه قضائی در حقوق کامن‌لا) ذکر می‌کنیم:

موضوع پرونده: حمایت مالی همسر پس از جدایی و پیش از طلاق. رأی دادگاه بدوی: ۲۵۰۰ دلار نفقة موقت در ماه (برای خانم خانه‌دار ۶۳ ساله بدون تخصص، ۱/۵ سال تحصیلات دانشگاهی و ۸/۵ سال پیش از طلاق شغلی نداشته است) به تاریخ ۱۵ ماه پیش از تقاضای نفقة و دریافت یک میلیون دلار پول وکیل مدافع.

رأی دادگاه استیناف: رأی دادگاه بدوی بر اساس نیاز همسر مقاضی و امکان پرداخت همسر دیگر صادر شده است. امکان پرداخت وسیع‌تری با توجه به میزان درآمد همسر پرداخت‌کننده وجود دارد. دادگاه بدوی به این نتیجه رسیده است که شوهر بیش از ۲۰ میلیون دلار ثروت و درآمد غیراستخدامی را به نام اشخاص دیگر اما به نفع خود انتقال داده است. دادگاه می‌تواند اموالی را که نهایتاً از طرف شوهر اداره می‌شود، همچنین درآمد غیر استخدامی را مبنای پرداخت نفقة موقت قرار دهد. بنابراین اعتراض شوهر مورد پذیرش قرار نگرفته است. زمان پرداخت نفقة و حق دریافت آن از زمان تقاضای صدور طلاق است، اگرچه همسر به اشتباه تقاضای پرداخت به موقع نکند (حاجیان، ۱۳۷۹، ص ۱۵۷).

نفقة پس از صدور حکم طلاق یا جدایی قانونی

طبق مواد ۴۳۰ و ۴۳۰ قانون خانواده دادگاه مختار است به هنگام صدور حکم انحلال ازدواج یا جدایی قانونی تا مدت زمانی که صلاح می‌داند همسری را موظف به حمایت از همسر دیگر کند. رأی دادگاه با توجه به امکانات مالی فرد، سطح زندگی خانواده در دوران ازدواج و همچنین با توجه به شرایطی که قانون خانواده معین می‌کند صادر می‌شود. به عنوان شرط صدور رأی، دادگاه می‌تواند همسر حمایت‌شونده را وادار کند تا شغل مناسبی پیدا کند و در صورت لزوم او را مکلف کند با کارشناس استخدامی به منظور تعیین میزان کاریابی و امکان تولید مصاحبه نماید (مواد ۴۳۱ و ۴۳۰ قانون خانواده). نفقة معمولاً در پایان مدت زمان معین شده از طرف دادگاه به پایان می‌رسد و چنانچه پیش از پایان این مدت تقاضای تجدید نظر از دادگاه نشود صلاحیت صدور حکم مجدد از دادگاه گرفته خواهد شد.

در ازدواج‌های دراز مدت (بیش از ۱۰ سال) صلاحیت دادگاه دائمی است (ماده ۴۳۶)

قانون خانواده)، به این معنا که دادگاه موظف است در هنگام صدور رأی، پایان دادن به پرداخت نفقة را منوط به بررسی شرایط دو همسر در آینده نماید. در ازدواج‌های کوتاه مدت (زیر ۱۰ سال) دادگاه باید مدت پرداخت نفقة را معین کند، مگر آنکه تعیین مدت منصفانه و عادلانه نباشد (ماده ۴۳۳). پرداخت نفقة (اعم از کوتاه مدت یا دراز مدت) در صورت توافق زوجین می‌تواند به مدت زمانی خاص یا فوت یا ازدواج یکی از زوجین محدود شود (ماده ۴۳۷). همچنین در صورت عدم وجود فرزند یا ثروتمند شدن یکی از زوجین یا تشکیل زندگی مشترک غیرزنashowی که منجر به برطرف شدن نیازهای فرد گردد از عوامل متوقف ساختن پرداخت نفقة توسط دادگاه می‌تواند باشد (مواد ۴۲۲ و ۴۲۴ قانون خانواده).

در قوانین حقوقی آمریکا تقسیم اموال پس از طلاق، (جدا از مسئله نفقة) با توجه به وضعیت اقتصادی زوجین، سن و سلامت آنها، به دو روش صورت می‌گیرد: ۱- تقسیم مساوی اموال^۱؛ تقسیم جمعی اموال^۲. اکثر ایالات آمریکا (۴۲ ایالت) مانند پنسیلوانیا، یوتاه، فلوریدا، نیویورک و واشنگتن دی سی) برای تقسیم اموال پس از طلاق از این روش استفاده می‌کنند. دادگاه در این طریق اموال را بطور منصفانه و با در نظر گرفتن عواملی مانند: سوء رفتار زوجین، گناهی که حکم طلاق بر اساس آن صادر شده است و تقصیر زوجین در کاهش درآمد اقتصادی خانواده تقسیم می‌کند، البته در بعضی ایالات این دو عامل به هیچ وجه در تقسیم اموال مؤثر نیستند.

در این روش اموال و دارائی که در اختیار زوجین است و جزء اموال ازدواج^۳ محسوب می‌شود و همچنین اموالی که هر یک از زوجین قبل از ازدواج به دست آوردند و اکنون جزء اموال ازدواج محسوب می‌شود یا در طی دوران ازدواج به آنها به ارث رسیده یا تحت عنوان هدیه‌ای دریافت کرده‌اند بین زن و شوهر به طور مساوی و عادلانه تقسیم می‌شود. اموالی هم که اختصاصی آنها بوده و با اموال ازدواج مخلوط نشده باشد،

1- Equitable distribution

2- Community Property

www.familyfindlaw.com/divorce/divorce_alimony(www.divorcelawinfo.com)

3- Marital Property

تقسیم نمی‌شود^۱. بنابراین تمام اموالی را که در طی دوران ازدواج توسط هر یک از زوجین به دست آمده است، مانند درآمد آنها، جزء اموال مشترک محسوب می‌کنند و پس از طلاق یا فوت، هر کدام از آن‌ها نیمی از اموال را دریافت می‌کند، مگر اموالی که هدیه گرفته‌اند^۲.

۴-۳- نفقة پس از مرگ حمایت کننده

بنا بر ماده ۴۳۶۰ قانون خانواده، دادگاه در صورتی که مصلحت بداند پرداخت نفقة را حتی پس از مرگ همسر حمایت کننده نیز پیش بینی می‌کند. بعنوان مثال در ازدواج‌های درازمدت که ضمن آن یک همسر دچار نقص جسمی یا روحی شده است، دادگاه حکم به ادامه پرداخت نفقة پس از مرگ حمایت کننده می‌دهد. در این گونه موارد دادگاه می‌تواند همسر حمایت کننده را موظف به خرید بیمه عمر به نفع همسر نیازمند کند (حاجیان، ۱۳۷۹، ص ۱۴۴).

یافته‌های پژوهش

آنچه در وله اول در این مقایسه تطبیقی خودنمایی می‌کند آن است که در قوانین حقوقی جمهوری اسلامی ایران نفقة بر عهده مرد و در نظام حقوقی کامن‌لا بر عهده زن و شوهر است. قوانین ایران با توجه به وظایفی که عرفاً برای زوجین در خانواده تعريف شده است به عدالت نزدیکتر است. همچنین دریافت نفقة توسط زن منوط به ادائی وظیفه او در قبال همسر (تمکین) است، در حالی که در حقوق کامن‌لا نیاز مالی زوجین شرط وجوب نفقة است و ظاهراً به محض انعقاد عقد نکاح یا بدون تحقق عقد نکاح و زندگی مشترک به مدتی خاص پرداخت واجب می‌شود.

طبق ماده ۱۱۱۰ قانون مدنی زن فقط در ایام عده وفات مخارج زندگی را به صورت مشروط می‌تواند دریافت نماید. در حالی که طبق قانون خانواده مصوب سال ۱۹۳۸ در

1- www.divorcenet.com

2- Non Marital Property (www.Family.find law.com/divorce/divorce_Alimony)

حقوق کامن لا اگریکی از زوجین فوت کند زوج دیگر مستحق نفقة خواهد بود که البته محدود به دوران مخصوصی به نام دوران عده نیست.

در کمیت و کیفیت نفقة در حقوق کامن لا، بویژه در امریکا، عواملی از قبیل سن زوجین، طول مدت ازدواج و مهارت‌های شغلی زوجین مؤثر است، در حالی که این شرط به نحوی متفاوت در نظام فقهی حقوقی ایران در نظر گرفته شده است. چنان‌که ماده ۱۱۰۷ ملاک در کمیت و کیفیت نفقة را وضعیت زن می‌داند و برخی عرف، عادت، شأن و مرتبه اجتماعی و ملائمه و قدر کفايت را شرط دانسته است.

به نظر می‌رسد وجوب تأمین نفقة از سوی زن در حقوق کامن لا با شرایط جسمی و روحی زن سازگار نیست و قانونگذار در این زمینه خطأ کرده و به جای بها دادن به زنان موجب پایمال شدن حقوق انسانی آن‌ها شده است. البته با وجود این ضعف آشکار، نقاط قوت بسیاری در این قوانین وجود دارد، مانند دریافت نفقة پس از فوت همسر که در برخی موارد دادگاه خانواده شوهر را ۵ تا ۱۱ سال پس از انحلال نکاح ملزم به پرداخت نفقة به همسر نیازمند کرده است. با تکیه بر این استدلال که زن با خانه داری و مراقبت از فرزندان شناس کمتری برای برخورداری از تحصیلات عالی و مقام اجتماعی نسبت به مرد در طول دوران ازدواج داشته است. مطلب قابل توجه در حقوق کامن لا این است که زن و شوهر از حق یکسانی در زمینه دریافت نفقة برخوردار هستند، اما اغلب خانم‌ها نفقة را پس از انحلال نکاح دریافت می‌کنند.

با توجه به این تفاوت‌ها اصلاح این مواد قانونی به منظور فراهم کردن استقلال مالی زن پس از طلاق پیشنهاد می‌شود:

- ۱- در ماده ۱۱۰۷ قانون مدنی لازم است وضعیت زوجین با رعایت عرف محل و زمان تعیین گردد و در فقه نیز از این نظر جانبداری شده است.
- ۲- از ماده ۱۱۰۲ (وجوب نفقة مشروط به انعقاد عقد نکاح) و ماده ۱۱۰۸ قانون مدنی (شرطیت تمکین در استحقاق نفقة) لازم است رفع ابهام شود.
- ۳- با توجه به عدم تعریف تمکین و نشوز در قانون مدنی و مراجعه محکم برای تبیین این دو مفهوم به فقه، عرف یا تفسیر شخصی بهتر است قانونگذار ضمن تعیین مواردی

که نشوز محسوب نمی‌شود برای احراز نشوز مرد را ملزم به ارائه دلیل در دادگاه برای اثبات نشوز کند.

۴- حکم نفقة مطلقه بائیں غیرحامل و نیز نفقة زن غیرحامل در فسخ نکاح قابل پیش‌بینی است.

۵- با توجه به حق تقدم نفقة زن بر نفقة سایر اقارب و سایر دیون در مواد ۱۲۰۳ و ۱۲۰۶، بجاست این مواد حق تقدم نفقة زن را بر دیونی که وثیقه دارند یا بر مطالبات دولت و سازمان‌های اجتماعی پیش‌بینی کند و آن را در صدر طبقات پنج گانه منعکس در ماده ۲۶۶ قانون امور حسابی و ماده ۵۸ قانون تصفیه ورشکستگی قرار دهد.

۶- نفقة گذشته زن، به تضمینات دیگری مثل ضمانت اجرای کیفری یا ضمانت اجرای مدنی (مثلًاً اذن طلاق از دادگاه) لازم دارد تا به صورت یک دین ساده که تنها حق مطالبه برای زوجه ایجاد می‌کند، تلقی نشود.

منابع و مأخذ

منابع فارسی

- ❖ ابن سعدون، نای (۱۳۷۸)، **حقوق زن از آغاز تا امروز** (ترجمه گیتی خورسند)، تهران، انتشارات امیرکبیر
- ❖ ارشدی، علی یار (۱۳۷۹)، **نفقة زوجه در حقوق ایران، انگلیس و هند**، تهران، انتشارات عدالت آراء
- ❖ امامی، اسدالله، صفائی، حسین (۱۳۷۶)، **مختصر حقوق خانواده**، تهران، نشر دادگستر
- ❖ امامی، حسن (۱۳۴۳)، **حقوق مدنی خانواده**، انتشارات اسلامیه، قم
- ❖ بحرانی، یوسف (۱۴۰۵هـ)، **الحدائق الناظرية**، بیروت
- ❖ جبی عاملی (شهید ثانی)، زین الدین بن علی (۱۳۷۱)، **الروضه البهیه فی تصریح اللمعه الدمشقیه**، بی‌جا، مکتب الاعلام الاسلامی
- ❖ ——— (۱۳۷۲)، **قواعد الاحکام**، قم، انتشارات اسماعیلیان
- ❖ ——— (۱۴۱۳هـ)، **مسالک الافهام فی تصریح شرایع الاسلام**، قم، مؤسسه معارف اسلامی
- ❖ جعفرزاده، علی (۱۳۹۰)، **حقوق مدنی خانواده، نکاح و انحلال آن**، تهران، انتشارات جاودانه
- ❖ جعفری لنگرودی، محمد جعفر (۱۳۵۵)، **ترمینولوژی حقوق**، تهران، انتشارات دانشگاه تهران
- ❖ حاجیان، عباس (۱۳۷۹)، **طلاق در کالیفرنیا**، تهران، نشر کتاب
- ❖ حر عاملی، محمدبن حسن (۱۳۷۶)، **وسائل الشیعه**، تهران، چاپ تهران
- ❖ حلی (محقق)، ابوالقاسم نجم الدین (۱۳۷۳)، **شرایع الاسلام فی مسائل الحال و الحرام**، انتشارات امیر، قم
- ❖ ——— (۱۳۶۲)، **مختصر النافع**، بی‌جا، انتشارات علمی و فرهنگی

- ❖ حلى، يحيى بن سعيد (۱۲۸۵)، *الجامع للشريائع*، بي جا، دار احياء التراث العربي
- ❖ خوئي، سيد ابو القاسم (۱۳۹۵هـ)، *منهاج الصالحين*، قم، مدنیه العلم
- ❖ صفار، محمدجواد (۱۳۸۴)، *بازپژوهی حقوق زن (بررسی قوانین قوانین مربوط به زنان در جمهوری اسلامی ایران)*، تهران، انتشارات روزنما
- ❖ طباطبائی، محمد حسین (۱۳۵۷)، *تفسیر المیزان*، تهران، مرکز نشر فرهنگی رجاء
- ❖ طباطبائی، علی (۱۳۸۴)، *ریاض المسائل*، قم، نشردارالكتب الاسلامیه
- ❖ طرابلسی ابن براج (۱۴۰۶هـ)، *المذهب*، قم، مؤسسہ نشر اسلامی
- ❖ طوسی، ابو جعفر محمد بن الحسن (بی تا)، *التبيان*، قم، نشردارالكتب الاسلامیه
- ❖ ——— (بی تا)، *المبسوط فی فقه الامامیه*، قم، نشر دارالكتب الاسلامیه
- ❖ فرشتیان، حسن (۱۳۸۱)، *نفقة زوجه (پژوهش تطبیقی حقوق مدنی ایران و سایر نظامهای حقوقی)*، قم، انتشارات بوستان کتاب
- ❖ کاتوزیان، ناصر (۱۳۷۵)، *حقوق مدنی خانواده*، تهران، انتشارات دانشگاه تهران
- ❖ کمانگر، احمد (۱۳۴۲)، *أصول قضایی حقوقی*، تهران، انتشارات میزان
- ❖ مامقانی، محمدحسن (بی تا)، *مناهج البیقین*، نجف
- ❖ محقق داماد، مصطفی (۱۳۶۵)، *تحلیل فقهی حقوق خانواده*، تهران، نشر علوم اسلامی
- ❖ موسوی خمینی، روح الله (۱۳۶۳)، *تحریر الوسیله*، قم، مؤسسہ نشر اسلامی
- ❖ نجفی، محمدحسن (۱۳۶۷)، *جواهر الكلام فی شرح شرایع الإسلام*، قم، دارالكتب الاسلامیه
- ❖ یثربی قمی، علی محمد (۱۳۷۶)، *حقوق خانواده در قانون مدنی جمهوری اسلامی ایران*، مرکز چاپ و نشر سازمان تبلیغات اسلامی قم

منابع انگلیسی

- ❖ Passingham, Bernard,(1970),law and practice in Matrimonial causes
- ❖ Redmond.p.w,(1966),Generalprinciples of English law

- ❖ Miller, Joe, (2006), Spousal support, Retrieval from:
<http://www.compact law. co.uk>
- ❖ Wolley and Co Solicitors (2007), what if we can't agree a Financial settlement?, Retrieval from:
<http://www.compact law. co.uk>; <http://www.ag.gov.b.c.ca / family Justice/law/index.htm>
- ❖ Wolley and Co Solicitors (2007), property rights, Retrieval from:
<http://www.compact law.co.uk>, <http://www.Family law firm.co.uk>
- ❖ D.Morley, Jeremy,(2006), English divorce law in turmoil, Retrieval from:
http://www.inter national _divorce/d_england.htm
<http://www.hg.org>
<http://Family.find law.com>
<http://www.about divorce.org>
<http://www.divorcenet.com>
http://www.Family find law.com /divorce/divorce_alimony
<http://www.divorce law info.com>

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.